

Robinia akacjowa

2015-05-29

Synonim: grochodrzew, robinia biała

Nazwa łacińska: *Robinia pseudoacacia*

Rodzina: bobowate (*Fabaceae*)

Pochodzenie: Ameryka Północna

Krótki opis:

Wysokie, cierniste drzewo o ażurowej koronie. Rozmnaża się przede wszystkim poprzez odrosty korzeniowe, jak również za pomocą nasion, które długo zachowują żywotność. Nasiona są rozprzestrzeniane przez wiatr, wodę lub w transportowanej ziemi. Preferuje miejsca nasłonecznione oraz gleby piaszczyste, świeże lub suche. Może rosnąć na glebach ubogich, ponieważ żyje w symbiozie z bakteriami wiążącymi azot atmosferyczny. Jest wytrzymałe na zanieczyszczenia powietrza, zasolenie, suszę, a nawet pożary. Ogranicza rozwój rodzimych roślin poprzez tworzenie zwartych kęp oraz wydzielanie do gleby związków toksycznych (allelopatycznych) dla innych roślin. Zmienia skład chemiczny gleby, co ogranicza rozwój roślin przystosowanych do wzrostu na glebach o niewielkiej zawartości azotu.

Zastosowanie: gatunek pionierski, stosowany w miastach, jako drzewo przyuliczne, do obsadzania i umacniania skarp oraz nasypów, do rekultywacji terenów zdegradowanych. Gatunek miododajny, wykorzystywany także w gospodarce leśnej.

Inwazyjność w Polsce: robinia akacjowa jest inwazyjna w skali kraju i stopniowo zajmuje nowe stanowiska. Została zakwalifikowana do IV kategorii gatunków inwazyjnych.

Występuje często m.in. w lasach na zrębach, na nieużytkach, wzdłuż torów kolejowych i dróg. Stanowi szczególne zagrożenie dla muraw i zarośli kserotermicznych, muraw napiaskowych, wydm śródlądowych, wrzosowisk oraz zbiorowisk naskalnych i nadrzecznych, jak również dla cennych zbiorowisk leśnych, np. ciepłolubnych dąbrów i grądów środkowoeuropejskich.

W Polsce odnotowano dużą liczbę stanowisk tego gatunku. W parkach narodowych i parkach krajobrazowych jest najbardziej rozpowszechnionym gatunkiem obcym (występuje w ok. 94% parków w Polsce).

Inwazyjność w Europie: w wielu krajach Europy jest gatunkiem inwazyjnym w skali kraju lub lokalnie (m.in. w Belgii, Francji, Niemczech, Austrii, Czechach, na Litwie, w Norwegii, Szwecji).

Zalecenia:

Obszary, na których nie należy uprawiać gatunku:

- w pobliżu lasów, wydm i cieków wodnych,
- w otwartym krajobrazie,
- na obszarach chronionych i w ich otulinie.

Zaleca się rezygnację z uprawy lub wprowadzenie poniższych sposobów zminimalizowania ryzyka rozprzestrzeniania się rośliny poza miejsce uprawy:

- regularne koszenie, wrywanie lub wykopywanie młodych roślin na obszarach sąsiadujących z miejscem uprawy (pozostawienie nawet fragmentów korzeni może spowodować pojawienie się nowych roślin, a wycinienie drzew - rozwój licznych odrostów), w ostateczności chemiczne zwalczanie rośliny na terenach, w których dopuszczalne jest stosowanie herbicydów,
- utylizacja usuniętych korzeni poprzez spalenie lub kompostowanie w zamkniętym pojemniku,
- po zakończeniu uprawy usunięcie rośliny, najlepiej wraz z karpiną (ponieważ tworzy odrosty korzeniowe).

Autor zdjęcia: B. Rohm

Do pobrania:

- Ulotka informacyjna [Inwazyjny gatunek obcy: robinia akacjowa](#)
- [Str. 2 ulotki](#) (taka sama dla każdej z 22 ulotek w zestawie)
- Zestaw 22 ulotek informacyjnych [Rośliny inwazyjnych gatunków obcych w Polsce](#)